

Čís. 15792.

Nárok z obohacení podle § 89 směn. zák. lze uplatnití proti výstavci po případě příjemci směnky, který jest obohacen, nehledíc k tomu, zda jest na směnce ještě další směnečné prohlášení jiného výstavce nebo příjemce.

(Rozh. ze dne 3. února 1937, Rv II 319/35.)

Proti žalobě podle § 89 směn. zák. namítl žalovaný mimo jiné, že, i kdyby byl nárok žalobkyně z bezdůvodného směnečného obohacení odůvodněn, bylo by jej lze vůči němu uplatňovati jen do výše jedné třetiny zažalované částky, protože ostatní dvě třetiny jsou prý povinni hraditi žalobkyni další dva příjemci směnky a nejde o solidární závazek. Žalobě bylo vyhověno soudy všech tří stolic, nejvyšším soudem v otázce, o niž jde, z těchto

důvodů:

Mylně dovozuje žalovaný, že, i kdyby byl odůvodněn žalobkynin nárok z obohacení ve smyslu § 89 směn. zák., bylo by lze nárok ten vůči němu uplatňovati pouze do výše jedné třetiny částky obohacení, protože prý ostatní dvě třetiny jsou povinni hraditi žalobkyni další dva příjemci směnky a nejde o solidární závazek. Dovolatelův názor se zakládá na mylném výkladu ustanovení § 89 směn. zák. Řečenému ustanovení nelze přikládati smysl, že všichni, kteří byli ze směnky jako výstavci nebo příjemci zavázáni, jsou vždy spoludlužníky pro parte. Nárok z obohacení ve smyslu § 89 směn. zák. lze uplatnití proti kterémukoli z výstavců a příjemců směnky, jenž jest obohacen, a nezáleží na tom, jsou-li na směnce ještě další směnečná prohlášení, ať výstavcovo nebo příjemcovo. Jestliže žalovaný obdržel směnečnou valutu, jest obohacen do výše žalobní částky a nemá proto pro posouzení povinnosti žalovaného z obohacení právního významu, že byli směnečně zavázáni i další dva příjemci.

Čís. 15793.

Bylo-li při propachtování pozemků ujednáno, že v případě úmrtí propachtovatele za pachtovní doby mají býti předmětem pachtu ještě další pozemky a že veškeré ovoce z pozemků, jež dosud podle pachtovní smlouvy náležely propachtovateli, případně pachtýři, aniž by se pachtovné zvýšilo, jde o jednotnou pachtovní smlouvu, jejíž rozsah co do předmětu pachtu byl závislý na úmrtí propachtovatelově, a nejde co do užívání dalších pozemků o darování na případ smrti nebo o darování bez skutečného odevzdání, vyžadující formy notářského spisu.

Pokud nelze takové smlouvě odporovati pro zkrácení přes polovinu ceny.

(Rozh. ze dne 4. února 1937, Rv I 217/35.)